

החיים זה לא הכל...

המשמעות שלהם חשובה יותר.

חשבון נפש.

מה חדש אצלי?

השיער שלי כבר צימח ועכשיו הוא כבר בקו העורף. בהיר ושונה ממה שהיה. הייתי רוצה לספר אותו קצוץ. אבל משהו עוצר אותי. אני "מתקמצנת" עליו. אולי זו תופעה של מי ששערו אבד וחזר?

השלתי חמישה ק"ג ממשקלי. ולאט לאט אני יכולה להשתחל לבגדי "האמיתיים". ובגדי ה"מתאים לי" זקוקים לחגורה.

מחר יש לי בדיקת פט סיטי. זו בדיקה שגרתית. אבל החששות שמא יתגלה משהו שלא ידעתי עליו...הן מזדחלות ככל שקרבה השעה. חשבתי שאני כבר מאחורי זה.

העייפות שלי יכולה להכנס ל"אולימפידת הנחרנים" אני ישנה בטרורף. עייפה בטרורף. ופתאום נדמה לי שכל חיי הייתי מנומנמת. אני יודעת שזה טבעי אחרי כל מה שהגוף עבר. אבל זה עדיין לא מונע את התסכול...

כל הלימודים שנרשמתי אליהם לא יתקיימו. ככה זה כשגרים בפריפריה ולכל קורס נרשמים רק שני אנשים. מה שאומר מבחינתי עכשיו לחפש בטרורף ובמרץ תוכנית חדשה. טרורף עוד איכשהו 😊 אבל מרץ?

אני מתחילה להיות קצת יותר מרוכזת. ויכולה לקרא כבר ספרים פחות קלילים ורדודים. - התקדמות.

משקפי החדשות עליהן שילמתי במיטב כספי. מונחות כאבן שאין לה הופכין במגירה. ראייתי חזרה לעצמה ואני לא זקוקה להן. אז אם מישהו זקוק למשקפיים מיוחדות וצבעוניות.....

אני קצת פחות מכונסת בתוך עצמי. ושמחה יותר בחברת אנשים חדשים וותיקים.

אני מתכננת תוכניות. ואז נזכרת שאני והשמש לא ממש.... מה שאומר שעלי להתמקד במחילות תת קרקעיות לעת עתה. או בכל מיני סדנאות ליל ירח 🌕

לפני שלושה חודשי טיפולי שיניים לא פשוטים כתוצאה מן השנה החולפת. אבל אם תראו ברחוב מישהי שלא מפסיקה לחייך. דעו שפגשתם בי.....

<< [לרשומה הקודמת](#) [לרשומה הבאה](#) >>

[הוספת תגובה](#) | [חזרה לבלוג - החיים זה לא הכל...](#)